

บทบาทของวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือที่มีต่อการดำเนินบ้านเมืองวัฒนธรรมของชาติ



นางฉุกขณา เรขาคีตा

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปlogenกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาดุรุณศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย อุปlogenกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ.2526

ISBN 974 - 562 - 737 - 4

008550 ; 17151156

ROLES OF TEACHERS COLLEGES IN NORTHERN REGION ON THE
NATIONAL CULTURAL PRESERVATION



MRS. LAKANA REKHASILA

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปลงกรณ์มหावิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
for the Degree of Master of Education

Department of Higher Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1983

หัวข้อวิทยานิพนธ์ บทบาทของวิทยาลัยคู่ในเขตภาคเหนือที่มีต่อการทันบารุง,
 วัฒนธรรมของชาติ
 ไทย นางสาวชนก เรขาศิลป
 ภาควิชา อุ่นศึกษา
 อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้นิวัฒนานิพนธ์นับนี้
 เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต



คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.. นพดล วนอุทยาน .. ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปทีป เนหาคุณวุฒิ)

.. นรีศักดิ์ ใจกลาง .. กรรมการ
 (อาจารย์ ดร.สุกัญญา ไชริไจกุล)

.. ภานุภรณ์ นันโนวี .. กรรมการ
 (อาจารย์ ดร.วราภรณ์ บวรศิริ)

ดิฉลิทีช่องบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์
บทบาทของวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือที่มีต่อการดำเนินการนำร่องวัฒนธรรม
ของชาติ

ผู้อนุมัติ	นางลักษณ์ เรขาศิลป์
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. วราการณ์ ขาวพิริ
ภาควิชา	อุปกรณ์กษา
ปีการศึกษา	2526

บหคดข้อ



วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ
- เพื่อศึกษาบทบาทการนำร่องนำร่องส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติของวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือ
 - เพื่อศึกษาดึงวิธีดำเนินงานการส่งเสริมนำร่องนำร่องห้องเรียนในเขตวิทยาลัยครูและแห่งรับผิดชอบ
 - เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการนำร่องนำร่องส่งเสริมวัฒนธรรมห้องเรียนของวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือ
 - เพื่อเสนอแนะแนวทางในการนำร่องนำร่องวัฒนธรรมในเขตภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมอยในการเก็บข้อมูล 2 ชุด คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มบุคลากรทางวิชาการระดับหัวหน้าคณบดีและวิชาชีวิน ไปจนถึงอธิการ โดยใช้ประชากรหั้งหมกจำนวน 56 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอน ยิ่งความสาขาวิชาที่สอน 5 สาขา ได้แก่ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ สาขามนุษยศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์และนักการเมือง สาขาวิชาที่มีอยู่ และสาขาวิชาหภารมศิลป์ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จำนวน 120 คน และกลุ่มคณะกรรมการประจำศูนย์วัฒนธรรมและวิทยาลัยครู ระดับตั้งแต่หัวหน้าฝ่ายขึ้นไปจนถึงประธานศูนย์ โดยใช้ประชากรหั้งหมก จำนวน 64 คน ผู้วิจัย

โดยแบบสอบถามตามจำนวนตัวอย่างประชากร 240 คน และได้รับคืน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 82.50 และใช้วิธีทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนแบบสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการสัมภาษณ์ประชาชนศูนย์วัฒนธรรมและหัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษาในวิทยาลัยครุฯ 4 แห่ง ซึ่งถือเป็นกลุ่มตัวแทนของวิทยาลัยครุฯ ในเขตภาคเหนือตอนบน และวิทยาลัยครุฯ ในเขตภาคเหนือตอนกลาง คือ วิทยาลัยครุฯ เชียงใหม่ วิทยาลัยครุฯ ลำปาง วิทยาลัยครุฯ อุตรดิตถ์ และวิทยาลัยครุฯ พิมูลังก哈 (พิมฯ) ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในครุฯ นั้น เป็นแบบมาตราสัมบูรณ์ หรือแบบมาตราอันตราย ที่สามารถประเมินค่าได้โดยตรง ไม่ต้องคำนวณ แต่ต้องคำนวณเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น

ข้อค้นพบจากการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ได้ข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. วิทยาลัยครุฯ ในเขตภาคเหนือยังคงดำเนินบทบาทในการทำบุญบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติไทยไม่เต็มที่ การจัดกิจกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

2. ลักษณะงานทางด้านวัฒนธรรมที่วิทยาลัยครุฯ ในเขตภาคเหนือได้จัดใหม่ขึ้น 5 อันดับแรก คือ การจัดงานประเพณี การจัดนิทรรศการ การจัดพิพิธภัณฑ์หรือห้องวัฒนธรรม การจัดการแสดงและถ่ายทอด และการฝึกสอนและอบรม ส่วนวิธีที่ดำเนินงานที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดคือ การรวมมือกับสถาบันเอกชน องค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ รองลงมาคือ การดำเนินงานเป็นเอกเทศ และอันดับสุดท้ายคือ การสนับสนุนให้หน่วยงานอื่นจัดทำ

ในด้านการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ ที่นี่ ปลูกฝัง และจารวิสิจฉา วัฒนธรรมวิทยาลัยครุฯ ในเขตภาคเหนือปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แก่กิจกรรมที่ดำเนินบทบาทได้ในลักษณะที่เป็นการสอนมีการปฏิบัติมากกว่ากิจกรรมในลักษณะอื่นๆ และกิจกรรมที่วิทยาลัยครุฯ จัดให้กับนักศึกษา เป็นจำนวนมาก และประชานันแล้วได้รับความสำเร็จมากที่สุด คือ การจัดงานประเพณีทางฯ ของห้องถนน รองลงมาคือ การจัดนิทรรศการทางด้านวัฒนธรรม และอันดับสุดท้ายคือ การจัดประกวดมารยาทของนักศึกษาและการให้การอบรมทางด้านวัฒนธรรมแก่ประชาชน

3. ปัญหาที่สำคัญในการดำเนินงานเพื่อกิจกรรมทำบุญบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมห้องถนน ของวิทยาลัยครุฯ ในเขตภาคเหนืออยู่ในระดับค่อนข้างน้อย แทบปัญหาที่อยู่ในระดับสูงกว่าปัญหาคือ คือ ปัญหาค่านบุคลากร รองลงมาคือ ปัญหาที่ว่าไป เช่น ความสนใจของอาจารย์ที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม ความเหมาะสมของเวลาในการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เป็นต้น

และผลจากการสัมภาษณ์ปรากฏว่า ปัญหาซึ่งวิทยาลัยครุในเขตภาคเหนือประสบนอกราชีพจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยครุฯ ให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวคือ ปัญหาความไม่สงบและปัญหาการไม่ทราบเป้าหมายในการดำเนินงานค้านก บ่อบรรยากาศ และการไม่ทราบเป้าหมายในการดำเนินงานค้านวัฒนธรรม

4. จากข้อคุณพงค์กล่าว จึงมีแนวทางในการทำบุญบำรุงวัฒนธรรมในเขตภาคเหนือ ดังนี้ คือ วิทยาลัยครุควรประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมไปยังประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใช้สื่อมวลชน จัดพิมพ์หนังสือ เป็นตน บุญวิหารวิทยาลัยครุต้องมีความสัมพันธ์กับบุญวิหารระดับจังหวัด เพื่อการปฏิบัติงานร่วมกัน และบุญวิหารวิทยาลัยครุสามารถทำหน้าที่สูงยิ่งวัฒนธรรมเป็นหน่วยงานหนึ่งในวิทยาลัยครุเพื่อให้ทุกคนในวิทยาลัยครุเกิดความตระหนักรถึงภาระหน้าที่ของวิทยาลัยครุ และมีการจัดหลักสูตรงานวัฒนธรรม ส่วนนักศึกษาและประชาชนควรรักษาความรุนแรงผู้สูงอายุไว้ในวัฒนธรรม นอกจานี้ควรใช้ประโยชน์จากพะสังข์และบุญที่มีอยู่ในการถ่ายทอดและเผยแพร่วัฒนธรรมไปยังหมู่ชน

ขอเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะจากข้อคุณพงค์ท่อใบ

1. กรรมการฝึกหัดครุและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติควรกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่สำคัญในการส่งเสริมวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษาให้วิทยาลัยครุและศูนย์วัฒนธรรมเป็นผู้ดำเนินงาน พร้อมทั้งมีการพิจารณาผลงานอย่างต่อเนื่อง

2. หัวหน้าสถานศึกษาในแต่ละวิทยาลัยครุควรให้การสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการดำเนินงานค้านวัฒนธรรมโดยใช้เงินประจำจากเงินบำรุงการศึกษา นอกจากนี้ควรกำหนดให้ทุกหน่วยงานภายใต้วิทยาลัยครุให้ความร่วมมือกับศูนย์วัฒนธรรม

3. วิทยาลัยครุควรปลูกฝังและเผยแพร่วัฒนธรรมทองถินไปยังกลุ่มเยาวชนด้วย นอกเหนือไปจากกลุ่มนักศึกษาและประชาชน

4. วิทยาลัยครุควรรวมมือกับจังหวัดและเอกชนเพื่อการสนับสนุนทางด้านการเงินในการดำเนินงานทางด้านวัฒนธรรม

5. ศูนย์วัฒนธรรมควรทำการศึกษาหาญเชื้อชาติค่านิยมทางค่านิยมของตนเพื่อเป็นตนแบบและอบรมบุคลากรด้านวัฒนธรรม

6. ควรลดทื่องเครื่องของชั้นปี มงสอันและพิจารณาความต้องการของผู้คนที่ต้องการผลงานทางด้านวัฒนธรรมให้แก่บุคลากร ที่ปฏิบัติงานทางด้านวัฒนธรรม

Thesis Title Roles of Teachers Colleges in Northern Region
 on the National Cultural Preservation

Name Mrs. Lakana Rekhasila

Thesis Advisor Miss Varaporn Bovornsiri, Ph.D.

Department Higher Education

Academic Year 1983

ABSTRACT

Purpose of the Study

1. To study the roles of teachers colleges in the Northern region on the national cultural preservation.
2. To study the procedures of regional cultural preservation in the areas for which the colleges are responsible.
3. To study the problems and obstacles encountered by the teacher colleges in the Northern region in regional cultural preservation,
4. To recommend ways to preserve the national culture in the Northern region.

Procedures

Data for this study were gathered through questionnaires and interview schedules. The questionnaires were used to gather data from a sampling which included the 3 following groups: all the college administrators holding positions from head of

faculty up to director totaling 56 persons, one hundred and twenty teacher educators teaching courses concerned with 5 aspects of culture (Arts, Humanities, Sports and Recreation, Practical Crafts and Domestic Arts) by using stratified random sampling and all the college committee members of the cultural centers totaling 64 persons. Of the total of 240 questionnaires sent out, 198 or 82.50 percent were returned. The data were analyzed by using percentages, arithmetic means and standard deviations. The interview schedules were used with the chairpersons of the cultural centres and the heads of student activities department in 4 teacher colleges which were representative of the upper and the lower Northern teacher colleges, i.e. Chiang Mai Teachers College, Lampang Teachers College, Uttaradit Teachers College, and Piboonsongkram Teachers College (Phitsanulok province).

Findings:

The findings of this study are as follows:

1. The teachers colleges in the Northern region still could not carry out their role of preserving national culture fully. The activities in this field were minor.
2. The features of work in culture which the teachers colleges in the Northern region performed were under 5 categories: setting traditional festivals, setting exhibitions, establishing museums or cultural halls giving shows and demonstrations and teaching practice and training. The procedures used for preserving cultural activities, in order of greater effectiveness are

Q

as follows: working with other private institutes and government agencies; setting independent activities and encouraging other agencies to organize activities.

As for organizing activities for the promotion, propagation, revival, implant and continuation of culture, the involvement of the teachers colleges in the Northern region was minimal but those activities carried out for teaching were actual performance rather than other forms. The most successful activities done by the teachers colleges for students, youth and the public were setting local traditional festivals, setting cultural exhibitions and contests of good conduct of the students and cultural training for the public.

3. There were not too many problems or obstacles in the preservation and promotion of local culture by the teachers colleges in the Northern region; the major problem was that of personnel. Next to this was the general problem of the interest of the teachers in cultural activities and suitability of time in organizing cultural activities. Results of the interviews showed that, apart from these problems, there was the problem of funding and that of not realising the objectives in cultural activities.

4. Ways of preserving culture in the Northern region are as follow:- the teachers colleges should provide information about culture to the people in various forms, such as by using mass media, publishing books. The college administrators should have promote relationships with the province administrators in order to work together. The college administrators could set

up the Cultural Centres as a section in the teachers college to make everyone realise the duty of the teachers colleges and a culture curriculum should be set up. Students and the people should establish clubs of people interested in culture. Moreover one should use monks and elders to disseminate culture in the public.

Recommendations

Recommendations from the findings are as follows:-

1. The Teachers Education Department and the Office of the National Culture Commission should lay down clear policies and objectives in the promotion of culture in each educational year for the teachers colleges and the Cultural Centres should implement these and monitor their performance.
2. College heads should give financial support for the performance of cultural activities and also should see that all sections of the college cooperate with the Cultural Centre.
3. The teachers colleges should promote local culture among youth besides the students and the public.
4. The teachers colleges should cooperate with the provincial authority and the private sector in providing financial support in carrying out cultural activities.
5. The Cultural Centre should recruit experts in local culture in order to act as models and give training to personnel involved in cultural work.
6. The personnel involved in carrying out cultural work should have their teaching load reduced or could be exempted from teaching and when their performance is evaluated for promotion, their cultural work should be used or a base for consideration.



กิติกรรมประกาศ

การวิจัยกรน์สำเร็จฉลุวิเคราะห์โดยไคร้มก้ามกูชาจาก อาจารย์ ดร. วรารภ บัวศิริ และอาจารย์ ดร. สุกัญญา โภวิไลภูด ผู้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบและปรับปรุงวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัฒนา เทพสันติโน ณ อุบลฯ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปีเตอร์ เมฆาคุณวุฒิ กฤษดาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยรู้สึก ซาบซึ้งในความกูชาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอรับขอบขอพระคุณอย่างสูง

นอกจากนี้ผู้วิจัยทราบขอบขอพระคุณจากผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่านที่ได้กูษาราจแก้ไข และ ให้คำแนะนำในการแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นอย่างดี คือ อาจารย์พะนອນ แก้วกำเนิด ศาสตราจารย์ ดร. พันยา สถาบุรุ รองศาสตราจารย์ ดร. เจตนา นาควัชระ รองศาสตราจารย์ ชนุ บุญรัตพันธ์ ดร. วีระ บำรุงรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพรดา เลิศพิริยะกุล และ ศาสตราจารย์ กระแสร์ นาดายกุล และทราบขอบขอพระคุณ อาจารย์ชนุ แบร์ ที่ได้กูษา ให้ความช่วยเหลือในการภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุพพารามที่ให้ความช่วยเหลือในการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ที่ได้กูษาให้ทุนคุณหุนเพื่อทำการวิจัยดำเนินไปด้วยความสำเร็จไว ณ ที่นี้

ในท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ในวิทยาลัยครุในเขตภาคเหนือทั้ง 8 แห่ง ที่ได้กูษาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และให้สัมภาษณ์ รวมทั้งขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิตา สุวรรณประเทศ อาจารย์บำรุง บุญยงค์ อาจารย์ชรีเกียรติ ใจอาทิ อาจารย์บันรรจ หมายมั่น อาจารย์พินธ์ บรรจง อาจารย์เยาวลักษณ์ ลีละชาติ อาจารย์นงลักษณ์ สุขสุเมษ อาจารย์สุนัน แก้วยัง อาจารย์สุวิภา หนูจิตรวิวัฒน์ อาจารย์มลิวัลย์ ภักดีประไพ อาจารย์ สุจิริช บัวพิมพ์ คุณเสนียรา ชันที คุณอุเทน ภัมมิกะฤต และทีมงานเฉพาะดูให้กำลังใจพร้อมทั้ง ให้ความช่วยเหลืออย่างดีที่สุด

ลักษนา เกราศิลpa

สารบัญ

หน้า



บทคัดย่อภาษาไทย ๑

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๓

กิจกรรมประจำที่ ๔

รายการตารางประจำปี ๘

บทที่

1	บทนำ	๑
	ความเป็นมาและความสำคัญของมันฯ	๑
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๙
	ขอบเขตของการวิจัย	๙
	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๑๐
	ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย	๑๐
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๒
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๓
	ความสำคัญของวัฒนธรรม	๑๓
	ความหมายของคำว่าวัฒนธรรม	๑๕
	ตัวอย่างของวัฒนธรรม	๒๐
	องค์ประกอบของวัฒนธรรม	๒๒
	ประเภทของวัฒนธรรม	๒๔
	การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม	๒๗
	ผลลัพธ์ของการศึกษาที่น่าสนใจ	๓๐
	บทบาทของวิทยาชีวศึกษาและการทำนุบำรุงวัฒนธรรม	๓๓
	การส่งเสริมวัฒนธรรมไทย	๓๖
	การเผยแพร่วัฒนธรรม	๔๐

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	การป้องกันอัคคีภัย 40	
	การที่น้ำท่วมภาระ 42	
	การจราจรในวัฒนธรรม 43	
	วัฒนธรรมภาคเหนือ 44	
	ผลงานวิจัยทางศึกษาพัฒนา 48	
3	วิธีดำเนินการวิจัย 51	
	การเชิงประชานิยม 51	
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 52	
	การรวบรวมข้อมูล 55	
	การวิเคราะห์ข้อมูล 55	
	สัดส่วนที่ใช้ในการวิจัย 57	
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 58	
5	สรุปผลการวิจัย ยกไปร่ายผลและขอเสนอแนะ 94	
	วัสดุประสงค์ 94	
	วิธีดำเนินการวิจัย 94	
	สรุปผลการวิจัย 96	
	ยกไปร่ายผลการวิจัย 101	
	ขอเสนอแนะ 108	
	ขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป 109	

ส่วนบัญชี (คง)

หน้า

บรรณานุกรม	110
ภาคผนวก ก.	115
ภาคผนวก ข.	126
ประวัติย่อเยี่ยบ	151

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายการตารางประกอบ

ตารางที่

หนา

1	จำนวนชุดตอแบบสอบถาม จ้าແນ່ຄາມເພື່ອ ອາຍຸ ອາຍຸຮາຍການ ຕຳແໜ່ງທາງວິຊາການ ຕຳແໜ່ງທາງກາງນິຫາຮະວຸດກາສຶກຍາ	59
2	ລັກຂະະງານທີ່ໃຊ້ໃນກາරຈັກກິຈການທາງກໍານວັນຊຣມ	62
3	ວິທີການທີ່ໃຊ້ໃນກາրຄໍາເນີນງານທາງກໍານວັນຊຣມທີ່ປະສົບຜົດສໍາເວົ້າ ..	63
4	ກາರຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຂອງກາຮັກສອນ	64
5	ກາරຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຂອງກາຮັກປະກວດ ແລະແຂງຂັ້ນ	66
6	ກາරຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຂອງກາວິຈິບ ການຕຶກມາແລະຮວບຮາມ	67
7	ກາරຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຂອງກາປະສານ ງານແລະຄືກໂຄກບໍ່ທຸນຍາງງານອື່ນ	68
8	ກາරຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຂອງກາໄປຫຼັກທີ່ກາ ຄູງການແລະແດກເປົ້າຢືນເໝັ້ນເປົ້າຢືນແລະກັນ	69
9	ກາරຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຂອງກາປະຫາສົມພັນ ..	70
10	ກາරຈັກກິຈການທີ່ສາມາດຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະທີ່ເນັ້ນຄານເທັນນິກ ແລະວິທີກາຮັນ ..	71
11	ແປງຢັບເທິ່ນການຈັກກິຈການທີ່ຄໍາເນີນງານໄກ້ໃນລັກນະຄ່າງ ..	72
12	ກາරຈັກກິຈການທາງກໍານວັນຊຣມທີ່ວິທີາລັຍຄຽດໃຫ້ເກີດກຳນາ ເຢາວັນແລະປະໜາສູນ ແລ້ວໄກ້ຮັບຜົດສໍາເວົ້າມາກຳທີ່ສຸກ ..	74

รายการตารางประกอบ (กอ)

ตารางที่	หน้า
13 บัญชีรายรับอุปสรรคกิจกรรมดำเนินงานและวิธีการพัฒนา	75.
14 บัญชีรายรับอุปสรรคในการประสานงานกับหน่วยงานอื่นทั้งภายใน และภายนอกวิทยาลัย	76
15 บัญชีรายรับอุปสรรคใน้านบุคลากร	77
16 บัญชีรายรับอุปสรรคใน้านวิชาการ	78
17 บัญชีรายรับอุปสรรคทั่วไป	79
18 เปรียบเทียบบัญชีรายรับอุปสรรคในแต่ละกัน	80
19 จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ในวิทยาลัยครึ่ง ๔ แห่ง จำแนกตาม เพศ- อายุ อาชญากรรม ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งทางการบริหาร และวุฒิการศึกษา	81

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**